πήλινα

μικρή βυζή σαν μεγαλοπρεπείας ύψους μετόπου σωζόμενον ξηρόν κιονόκρανον σε τα ύψος, εκ. 0,21 μ. πάχ. 0,135–0,140 και ύψος 0,12. Φέρει ένα ωοειδές κυρίως κεφάλι F και ανάγλυφα ακανθώνια φυλλώματα βυζαντινού ειδους (ο τύπος αυτός του βυζαντινού κιονοκράνους ίδια κατά μίμηση ελληνιστικής εποχής και κατόπιν. Θα κάνη μία εκτενεστέρα αυτόν κατανομή του κιονόκρανος κεφαλίου εκ. και Cook, Zeus, II 193 εικόν. 2 πλ. XI. Κυρίως τα βυζαντινά τύπου εκείνου υπάρχει ο Ευκής JHS, 1901, 117 εξ.) Πρόκειται περί κίονος κρεμάστου, κατά τα φαίνεται, εν μη αλεξανδρινών, ίσως και κάτω. Ενδέχεται η τα ανωτέρω μέρη της βυζαντινής εποχής. Κι εκεί ήθελε και εις τα κάτω βυζαντ.

Ενδιαφέρα βέβαια παρέχει ένα, σφοδρά φθαρμένο, κάτω της Αρεταδής, δίπλα στο σχήμα και ίδιο κιονόκρανο. Θα μελετήσω τα δύο κιονόκρανα κιονοστοιχίας ίσως και άλλα ακόμη βυζ.

Ανάγκη τέλος ανέφερα εκεί τα κιονόκρανα [illegible] Πρωτέας κάτω της σελ. 298. Κυρίως ιδιαιτέρως του κ. Κεφαλλόβρυσου [illegible] Πέλεκυς εις μυκηναϊκής εποχής

Εκ τα ευρεθέντα, κυρίως εκείνα δύνανται ν' αναφερθούν ο βωμός εις τιμήν Διός Ηλιακού του Δία. Ο εις τα γύρω ίδια και κάτω κάθε ν' αναφερθούν σφιγγόμορφα, δίπλα στον κίονα, εκείνο βωμός κυρίως του Δία Ηλιακού Δία από μορφής και ίδιο του Διός Ολυμπιακού και του Δία Λαβρανδέως.

---

1 Cook, Zeus, I 604 εξ. [Ο Δίας ούτος (Jupiter Dolichenus) ανεύρεν και πάρα και εκεί τον λαμπρόν κάτω [illegible] Δία εκεί, εν. 615–6 εικ. 487 εξ. και Fr. Cumont, des religions orientales dans le paganisme romain (εκδ. 1929) 104–5 εν. 7 και πλ. XI 2 και Kern, de Jove Dolichego n.° 38]

2. Αιλιάν, II, 559 εξ. Τον δίκρανον Δία εύρεν και κατά κατεύθυνσιν της Μ. Ασίας, ίσως και εκεί [illegible] Δία Λαβρανδέως και Δία Μαρίς (Cook, εκεί εν. 492.)

F ανεύρεσιν του σφοδρά κακώς τάξη δύο αγάλματος,

Κατ' εξαίρεσιν διά το κείμενον του βυζ. ο κατάλογος της εκθέσεως του Deonna BCH 58 (1934) εν. 381 +

F κατά τινων τις ρωμαϊκής εποχής και μάλιστα αρχής, εις το βυζαντινόν κατόπιν [illegible] μεγάλου βυζαντινού [illegible] Ζεύς [illegible] Δία [illegible] Ζεύς [illegible] Δία [illegible] Δία [illegible] Δία

Πέλεκυς

Τὸ πέλεκυ καὶ ἀεροστάτη κοντὰ κοντὰ χαρακτηρισμένο θυσιαστικὸ ὄργανο τοῦ Θεοῦ φαίνεται τώρα ἐξ παραστάσεως τῆς Κρήτης καὶ τῶν Μυκηνῶν τῆς ἐποχῆς αὐτῆς καὶ τῆς ἀμέσως ὑστέρας ἐποχῆς (Cook, I 598 σημ. 1. Καὶ τὸν πελέκυν τοῦ βασιλέως ὀνομάζει ὁ Γάστων Δεύς Babelon, Hist. d. monnaies gr. 148 (κατὰ τὸν Cook). +

Μὲ ἔξοχος δὲ τρόπος ὀνομάζει ὁ Δεύς Στεφ. Τιμ.[F] (Cook II, 712 κ.ἑ.) ἐπιμένει δὲ ὀνομάζοντας τὴ εἰκόνα τῶν ὀστεοθηκῶν τῆς Ἐφέσου καὶ ἐπιμένοντας ἐπὶ τῶν ἀρχαίων εἰδῶν τῶν Χετταίων; + Ἀλλὰ τὸ σχῆμα τῶν ἀρχῶν ἐκείνων τῆς ὀστεοθήκης βρίσκεται σὲ J. Overbeck Griech. Kunstmythologie II 270.[1])

Πρόβλημα ἄλλο εἶναι τὸ μεγάλο ἔλαβε τὴ ἀρχαιότητα τοῦ Μόλχου (Reinach Repert. d. vas. peintes II 85-6 φ. 7, ὅπου καὶ P. Raingeard, Hermès Moloch (1935) 409. Μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ πρόβλημα αὐτὸ βρίσκει κανεὶς ἐκεῖ ἀπὸ βυζαντινὰ (ἀλλοφρ. καὶ ἐπίσης τοῦ Λουκιανοῦ) καὶ τὴ βιβλικὴ ἀρχαιότητα τοῦ μεδρασικοῦ κόσμου, Cumont, Λιβάνη pl. 1). Τὸ ὄνομα τοῦ βασιλιᾶ τοῦ ὁποίου ἀφορᾶ τὸν ἀνωνύμου ἀπὸ τὸ ἀγαλματάριο τὸ ρίμενο τοῦ Raingeard (σελ. 406) ὁ ὁποῖος τοῦτο εἶναι τὸ βασιλιᾶ, ἀπὸ τὴ βρεμένη μεταξὺ βασιλέων τῶν χωρῶν καὶ τὸ θεό τους.

Ἐδῶ ἀπὸ τὸ βιβλίο φαίνεται ὁ ἀφορισμὸς ἑλληνικὸς χρόνος ἀπὸ τὴ μνήμη τῆς ἀρχαιότητας τὸ μυστικὸ καὶ τὸ ἀπὸ τὴ ἀρχαιότητα τὸ ἐκείνο ἀπὸ βυζ. | Η Νεότερη εἰσέβαλε ἐξ τὸ πλῆθος τῆς λα-

---

1) Τὸ ἐν Τιρύνθῃ τῆς Κρήτης τὸ ἔχει κλεῖ Ἀρχαιότητα εἶναι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀθηνᾶ ὑστέρ. (Cook I 598.

F Δεξιοφορεῖ τὴ λαβύρα τὸ πελέκυνα.

+ νὰ ἐξετάσῃ τὸ τῆς ἐρέας Babelon, Hist. d. mon. gr. 148 καὶ Ἰστίας (Br. M. Catal. of Coins Italy 6. 369 ὅπου ἀναφέρει καὶ Μ. Πάλιν Cook II 559 ἐξ. ἢ εἰκ. 492.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ..... (ἀρρένων ἢ θηλέων)

ΜΗΝΙΑΙΑ Κ

ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΗ

.....

	Συνολική δύναμις							
	Βαθμοφόρων						Φαλαγγιτῶν	
	Διοικηταί Ὑποδιοικηταί	Φαλαγγάρχαι Ὑποφαλαγγάρ.	Τετράρχαι	Λοχῖται	Ὁμαδάρχαι Ἑνωμοτάρχαι	Σύνολον Βαθμοφόρων	Ὑπενωμοτάρχαι καὶ Φαλαγγῖται	Σκοπευταί
Ἐπιτελεῖον: Διοίκησις								
Ὑποδιοίκησις								
Ὑποδιοίκησις								
Σύνολον Δυνάμεως								
Δύναμις παρελθ. μηνὸς								
Ἐπελθοῦσα αὔξησις								
» μείωσις								

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

[illegible]

Ἐργάται . . . . . .

Διανοούμενοι . . . . . .

Ἐλευθεροεπαγγελματίαι . . . . . .

Σύνολον . . . . . .

Τὰ ἐν κλ. — [illegible] ἐξῆς [illegible] εἰς τὸ χω-
ριὸν σύμφωνα τὸ γνῶν ὁ ἐκεῖνος [illegible] [illegible]
[illegible] τὸ κατ. Oct. II [illegible] [illegible]
ἔλεγε ὅτι κάν ἐξαιτίας [illegible] τοῦ κρά-
τους, καὶ εἰς ὁποῖον [illegible] μαζί ἀπὸ
εἰς [illegible] [illegible]. Τὰ [illegible] [illegible]
[illegible] εἰς τὸ [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] [illegible]
[illegible], κατόπιν [illegible] Μιχαηλόπουλος, ὁποῖος
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ἔτος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

1

Ξενιάκο

Ο χρωματίζει όμορφα τὸ κίτρινο με ανθοφόρημα (blossom bowl) από υγρόφυλλα σκαλίνη. Εξωτερικά σκεβρωμένη από εξ ανάγλυφα εύκαμπτα πορφυρά με κόκκινο γλυκόχρωμα φυλλά τὸ σλόγιαν και εμφανίζει τὸ γένος διεφορετικόν εξαρτάται νεόρχ.[1] Η κοιλότης είναι μονοκλίνη βιοτοφρεμένη φυλλ τὸ κάτω μαζί τὸ, εν μέσω βρίσκεται τὸ εμφ. Υψ. 0,06 μ., διάμετρος ανώτερος 0,055, κάτωθεν διάμ. 0,105, βάθος 0,034. Βάθος ίδιο τὸ Γενικ. Δεξιόν εκείνο τὸ εμφ. Τὸ εν πάσι Ενοικιάζεται υπό τὸ χωρίον Ξενιάκο και ίδιον θεωρείται εν τέλει αίτιον ο τόπος τὸ δυνάμενον εν τοις τὸ βιβλιοθήκου κοιμήσεως (εξ ὧν και τὸ όνομα εξ Ιωαννίνων) τὸ κυριεύοντος τοιούτου τὸ εξόχου τὸ Δεξιόν, βυζαντινής φυλής εν ένι τούτου λαβόντες ιστορικόν.

Τὸ ίδιον λοιπὸν τὸ εμφ. εστί βιχνόμενον εν κεφ., τὸ αντίστοιχον τὸ ένα εκ ΑΜ Ειδικής μορφής τὸ Γενικοφυλλίνου Χρώμα λεκανίδος εμφανίζεται εστί τὸ εμφάνιο ένα τὸ Ξενιάκο, Νεόκαστρο Ιωάννινα, Νεόκαστρο τούτου γενόμενα! Δι' ὧν εν ΥΜ εύρεσιν ένα εξέχουσα εξ ίδιον ανεμ. εν τὸ Ιωάννινα τόπον.

Ο εύρεσις ανωτέρω βιοτοπικόν πολύχρωμο τὸ μεγαλοφυλλοτόν ένα πολύφυλλα εν τὸ δεξιόν εμφάνιον και τὸ εμφανίζεται εν τὸ δεξιόν ίδιο μέρος νὰ βιβλιεύεται, οι εμφ. εστί τὸ τοῦ Ιωάν. τοῦ Λ. Ξενιάκ.

Κυνόδος μεγάλου πάχους

Κυνόδος 5. 888. εξ ένα εστί τὸ εύλα σκεβρωμένη διὸ δεξιόν χρωμάτος βάσις εν χαμηλόν ίδιον τὸ σκόρδιον. Ενεστίν μήκος υψ. 4.0, 125, δ. α. 0,12, μεγ. δ. 0,195, δ. β. 0,075.

889. Ομοίον τὸ ίδιον τὸ χαλοφυλλίας, ο σκεβρωμένος τὸ εύλα μεγάλου υψηλόν. Ύψος υψ. 0,10. δ. αν. 0,094, μεγ. δ. 0,157, δ. β. 0,065.

Εν τοῖς ιστορικοῖς Τρικκ-Ηλιούρα.

1. Τὸ χωρίον ανωνύμου τὸ ονομαζόμενο τὸ εχόμενο Δεκεμβρίου, Ιστορ. Λεξ., Ι Ιανουάριος εκδ. (σελ. 6).

Από τὸν κόμβον τοῦ ίχνους εξ Ιωάν. Pal. of M. I 430.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

2 Ζαρκό

της ΥΜ ΙΙΙ εποχής.

2148. Ελαφρώς ζωοειδούς σχήματος, εγχειδής. Υψ. 0,120· διαμ. αν. 0,095, μεγ. δ. 0,16 δι. β. 0,065. Ελαφρώς γραμμώδης.

2149. Όμοιον υπόλοιπο δύο αναμφιβόλως με ρηχίων. Υψ. 0,098· δ. αν. 0,084· μεγ. δ. 0,152· δ. β. 0,06.

2150. Όμοιον εγχειδής ελαφρώς γραμμώδους.
Υψ. 0,095· δ. α. 0,087· μεγ. δ. 0,151· δ. β 0,06.

2151 Όμοιον. Υψ. 0,092· δ. α. 0,087 μεγ. δ. 0,151· δ. β. 0,06. Ελαφρώς γραμμώδους.

2152. Όμοιον με δύο μόνον κύμα ίσως μικρόν, τα λοιπά κύματα καταφανέστατα. Υψ. 0,081 δ. α. 0,058· μεγ. δ. 0,125· δ. β. 0,045. Ελαφρώς γραμμώδους, εγχειδής.
Και τα όλα 2148 εξ ανεύρεσης τα χείρα κεφαλή· μη υπάρχουσα του λαιμού ενώπιον ένεκα της μορφής αυτών δεύτερα του Αι-Λιά ανάλογα του ειδικού Forsdyke, BSA, 28 (1926-7) σελ. 254 III 21, 263 VII B8, 272 XII 1 σελ. 287, ενώπιον σήν. XX (τα τελευταία δύο εν τω δεύτερω και το αμφίβολα της κεφαλής) με ΥΜ ΙΙΙ εποχής

Ανατολικής

895. Με 8 κύματα βεβιασμένα κατά τα χείλη. Το εγκάρσιον βαθύτερον. Υψ. 0,128· δ. α 0,114 μεγ. δ 0,198· δ. β 0,075. Ελαφρώς γραμμώδης. Τεθείς εις τα χείλη· Ηρέσθη το 1906 υπό του κ. Ελ. Κουρουνιώτη κατά τον θεόν Γεωργίου.

Νότιο Χάνι

2081. Ελαφρώς σφαιρικής εκ ποικίλου κεφαλής τα χείλη. Υψ. 0,105 δ. α 0,089, μεγ. δ. 0,16, δ. β. 0,06. Μεγάλου ανεπίδικου εκ λίθου ποικίλου εφέρη. Ζαμπελίου, Δελτ. Εθ. 1922 σ. 13 σημ. 4 π. 17· Εποχής ΥΜΙ η εγκαταστάσεως της ΥΜΙΙ εποχής

Γουβών Πεδιάδος

2041. Μικρό δωρεά κύμα μη εξαιρετικά ρηχά του χείλους και κοκκινωπό διάφανο κεφάλαιον. Υψ. 0,093 δ. α 0,086 μεγ. δ 0,16 δ. β 0,067. Εποχής μη μεγαλυτέρας. Χαρακτήρας: Δελτ. Αρχ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΥΒΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

3

Βιβλίο

1918 σ. 74σ. ΥΜ III σελ.

Μάλια

πιθανός; 1

Κο(ς) αγγειοπλαστικάρια από Chapouthier-Joly, Fouilles exécutées à Mallia (2ème rapport 1925-26), 39 πίν. XXXIVd)

Γουβιά

Boyd Gournia σημ. 36 σελ. 6 ← 80. Εξάγωνο με σκαλωμένα, κεραμιδί με λάκκο με μια πρόεκταση μπροστά. Τα πόδια του λείπουν κοντά στο σώμα. Υψ. 0,088 δ. α 0,076 μεγ. δ. 0,142 δ. β. 0,056. Ελαφάκι μεγαλόσωμο,

Boyd, Gournia σημ. 36 σελ. 5 81. Τα πόδια σκαλωμένα κοντά στο σώμα. Υψ. 0,082, δ. α. 0,08 μεγ. δ. 0,140 δ. β. 0,062. Θραύσμα από F

290. Εξάγωνο. Υψ. 0,098 δ. α. 0,09 μεγ. δ. 160 δ. β 0,71. Μεγαλόσωμο ελαφάκι μεγάλης φάσης.

291. Τα πόδια από το 81. Υψ. 0,113 δ. α. 0,099, μεγ. δ. 0,172 δ. β. 0,068. Ελαφάκι μεγαλόσωμο.

H. Boyd-Hawes, Gournia σ. 36 πίν. σελ. 5, 6, 7 και στο V πίνακ. δ. 5 σελίδα

2342 Κατά το θραύσμα δείχνει τα πόδια δίπλα στο σώμα (πάνω στο μεγαλύτερο μέρος) και στο 1130 σε ψύρα, ίσως ολόκληρο κοντάρι. Υψ. 0,077 δ. α 0,066 μεγ. δ. 125 δ. β. 0,043. Ελαφάκι μεγαλόσωμο. Ανάμεσα στο ζώο με τα πόδια κοντά στο σώμα υπάρχει ένα μικρό ζωάκι με τα πόδια κοντά στο σώμα. Ίσως το ζωάκι αυτό ανήκει στο Γουβιά.

Ψύρα

1128 Μια από μια μάζα ζωάκια, κατασκευασμένα κάθε ζωάκι ξεχωριστά δύο με μια κεφαλή. Υψ. 0,098 δ. α 0,087 μεγ. δ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Βιβλίο

0,163 δ.β. 0,064. Μεγαλοφαής βυζαντινός

1129. Μικρό κανονικό κύπελλο λαξευμένο εξ ολοκλήρου εκ λίθου. Υψ. 0,091, διαμ. άνωθ. 0,083 μεγ. δ. 0,145 δ.β. 0,06. Μεταβυζαντινή τεχνική.

1130 Μικρό ξύλινο κύπελλο, πολυεδρικό στο βάθος, χωρίς κυκλωτικό και λιγότερο εξ ου και τοῦ 2342 τοῦ Γουργίου. Καλή κατασκευή κάποτε κόκκινο δαβίδι και τώρα εξ ίσου κατεστραμμένο / τοῦτο ὁ Seager ~~εξ ...~~ φέρει εξ ἄνω ἄγκιστρον, τὸ Ε, εἰκ. εν. 35 εξ οὗ τοῦτο ἀνεκρέμετο ἀναμφιβόλως. Ἐρωτηματικῶς καὶ τὸ κοσμοῦν διάκοσμον ἀποτελεῖται ἐξ γραμμῶν, ἡμῶν τοῦ τόπου. Υψ. 0,047 (ἄνευ τοῦ ἀγκίστρου) δ.α 0,066, μεγ. δ. υ. 0,135 διαμ.β. 0,06. Ἑλληνικὴ μεγαλωνοῦ καὶ ἀρχαϊκῆς ἐποχῆς.

1132α. Ἐπίσης ἔκπωμα κεκοσμημένο τὸ ἄνω ὁ ἐξωτερικῶς ἐξ μιᾶς ἐπιφάνειας τοῦ δίδυμον κύκλ. Υψ. 0,068 δ.α 0,058 μεγ. δ. 0,115 δ.β 0,048. Μεταβυζαντινή τεχνική, ἐν τέλει ἐπιτίμου.

1133. Εἰς τοῦτο ὁ κατωτέρω τὸ ὑπόλοιπον τὸ ὑπολοίπου κοσμήματος λιθίνου ἔκπωμα εξ οὗ καὶ τὸ ἐπὶ 1130, ἀμφότερα εξ τοῦ αὐτοῦ ἀποθεσαυροῦ. Μόνον τεῖα κοσμήματα λιθίνου κυκλικοῦ ἔκπωμα διακοσμημένα. Τὰ ὑπολοιπά εἶναι ἀνωφελῆ κομμάτια λιθίνου ἔκπωμα. Υψ. 0,06, δ.α 0,055 μεγ. δ. 0,102 δ.β. 0,052. Ἑλληνικὴ μεταβυζαντινή.

Seager, Excavat. on the Island Psira (εν. 36 εἰκ. 15 J, K). Ἀναφέρονται ὅμως τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖθεν καὶ δύο κεφαλίδες ἀλαβάστρου καὶ ἀναμφιβόλως ἀρχαϊκὰ χρονολογούμενα.

Πελεκάνος

---

943 Πεντάλοφος καὶ χαμηλὸν ἐξάγωνον ἐξάγωνον τὸ ὑπόλοιπον ἄνω τοῦ κοσμήματος τοῦ ἐξάγωνον, εἰς καὶ τὸ ἐν ψήφῳ 1128 καὶ ἐμφανῶς ἀμφότερα νεώτερα. Υψ. 0,052, δ.α 0,051

5

χρονικό ἀπὸ ἐν λαβ

Ζενίκο

ὑψ. δ. 0,103 δ. β. 0,048. Μαρμαρένιος βυζαντ.

945 †

Dawkins–Tod, BSA, 9(1902-3) σ. 335.

Ζάκρος

2346. Ἐξάγωνον μὲ δισκίο κάτω, ἀλλ' ἐλλιπὲς ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ κομμάτι. Ὑψ. 0,07, δ. α. 0,065, ὑψ. δ. 0,125 δ. β. 0,055. Ἑλληνικὴ κεραμική.

Ἀποκαλύπτει ἐπιμέρους ἀρχιτεκτονικὰ στοιχεῖα τοῦ μοναστηριοῦ. Ἀφιερωμένο στὴ θεοτόκο.

Ἤλιος

1542. Τὸ ἐπίχαλκο ἔχει αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ μὲ ἀνάγλυφα γράμματα. Ὑψ. 0,08 δ. α. 0,067, ὑψ. 0,135 δ. β. 0,057. Ἑλληνικὴ βυζαντινή.

Δεμαστοχώρι

2344. Ἀνάγλυφο ἀετωμάτιο ἀπὸ πάνω τὸ 2346 τὸ Ζάκρος. Τὰ ἀγάλματα ἀπὸ μέσα τὸ χωρίς. Ὑψ. 0,072, δ. 0,06 ὑψ. ἀετ. 0,130 δ. β. 0,057. Ἑλληνικὴ ἐπιγραφή.

Ἀνακαλύφθηκε ἀπὸ κ. Ὑψ. Χαλκιαδάκη κατὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ σχολείου στὸ Δεμαστοχώρι.

Βιάννος

1601. Τὸ κάτω ἀριστερὸ ἀκρωτήριο τῆς πλάκας. Ὑψ. 0,09 δ. α. 0,073 ὑψ. γράμ. 0,128 δ. β. 0,05. Ἑλληνικὴ βυζαντινή. Κατὰ τὸν Seager. Τὴν πλάκα ἀνακάλυψε ἡ κυρία Ἐφροσύνη Κ. Κλάτζη Βάννα.

Κουμάβα

687 Ἐξ ἑκάστης ἔδρας ἕνα ἀνάγλυφο ἀπὸ πάνω, καὶ χρονικὴ ἀναφορὰ μὲ βυζαντινὰ γράμματα πολύ, ἀλλὰ βαθιὰ σβησμένα. Κάτω ἀπὸ τὸ κείμενο, ἀνάγλυφη ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἔδρας πάνω ἔχει ὅλη τὸ ἀναγραφόμενο χάρακα καὶ ἀρχίζει

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΝΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

6

Ζενίδο

Ζενίδο. Το όλον εμφάνισε μία ενιαία κατάθεση βαθέως κοιμητηρίου εκ λιθών αδιαμόρφωτο δικτύωμα, εις τας δύο πλευράς υπάρχει η εύφατνος. Υψ. 0,076, δ.α. 0,066 μεγ. δ. 0,113 δ.β. 0,042. Ετερόκλιτος ζωγράφος της ΥΜ εποχής (ποιός; †) Xanthoudides, Vaulted tombs of Mesara σελ 46 σημ. XXXI 647.).

Φραστός

Περί του Αγ. Νικολάου εν τη τοπογραφία της Φραστού: Evans, The sepulchral deposit near Phaestos (in its relation to primitive Cretan and Aegean culture (1895) σ. 119 και 123. † → δεν υπάρχει το Αγ. Η.

Τυμπάκι

2343. Η διακόσμηση του κυρίου σκεύους εκ τα σταμνία εχει διακοσμηθεί. Υψ. 0,078 δ.α. 0,07 μεγ. δ. 0,130 δ.β. 0,054. Τεχνίτης μυκηναϊκός.
Ανευρέθη το 1934 δυστυχώς χωρίς περιεχόμενα.

—

Περί τα αγγεία Τυμπακίου δυστυχώς τα αναφερόμενα τα εξής μόνον.
Ήτοι μυκηναϊκόν δοχείον κυκλάδικόν. Η ενιαία παρουσία των μαζί κοντά εις τε εν εμπορικά και δίκην νεκροταφείου ο κοινός τάφος.
Αριθμός τα 895 εν κυβά και το 2041 εκ κύπελλα
5 αμφορείς τα 1130 εν φύσει, 11 αμφορείς τα 1132α εν τω αυτώ τάφω και 2 αμφορείς τα 2152 εν κυβά.
Άμφορα μεγαλόπολις κρητικής γεωμετρίας κατασκευής, τα δύο εκ αυτών και εν τη ορίζη.
Ανευρέθη εν τω εύκλα, άλλο τα 687 εν κουρά τα 688 και 689 εν κυβά και τα 80 εν Τουρνικά (κοντά τα 81;). Ανευρέθη εν κυρίω τα 2041 (Τουρνικά) με ιωνικόν δίκρανο, κύπελλον και τα 1542 εν πίνακι με ίχνη ε' ίχνη. Αριθμός εν τάφω δύο ληκυθίων ακόμη κατά: 1128 και 1130 εν φύσει, 943 (πρασινόλιθος) και εν δύο κοτύλα τω 687 εν κουρά. Άμφορα τα εύκλα εξαίρετα ανάλογα εκείνα τα 1129 και 1132α φύσει και 895 κυβά, ενώ εν τάφω ανεύρεσις, 1128 (φύσει) και 943 (πρασινόλιθος)

Σημείωσις

Δύο φορά υπάρχει τὸ 2342 τῆς Γενικῆς καὶ τὸ 1130 καὶ 1133 τῆς Ψύρας. Τὸ 81 καὶ 291 τῆς Γενικῆς ἔχει βιβλιόσημον διαφορετικὸν εἰς ἕκαστον διὰ τὴν μεταξύ αὐτῶν καὶ τὰ πάντα ὅμοια λοιπόν.

Πλήν ἔχει τὸ ἕνα-δεύτερον κάτω πεφυτευμένον φύλλον ἀγλωσσόφυλλον ἐνῶ τὸ 293 (Παγκοσμίου) καὶ τὸ 2344 (Μεγαλοχωρίου).

Η σημασία αὐτῶν εἶναι ἀνεπίγνωστος. Τὸ κείμενον τοῦ Ζηρικοῦ[1] χειρόγραφον καὶ ἡ μονολέξ τῆς γραφόντος ἐπιστολῆς τὸ ὁποῖον ἐπεσύναψεν ὁ κ. Τ. Ε. Ο. Ε. Δ. Ε. Ι. Ο. Π. Ο. Υ. Λ. Ο. Υ. καὶ ἐξ τὴν παρουσίαν ἀμφιβολίαν καὶ ἀσάφειαν τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου, ἐξ οὗ ἐπιβεβαιοῦται ἡ ἀνωτέρω ἀναφερομένη ἐξ ἀρχῆς ἀμφιβολία καὶ τὸ ἐπίθετον ἄγριος τοῦ κρίνου ἐκφράζει τὴν ἀγριότητα.

Τὸ κρίνον αὐτὸ βεβαίως δὲν ἐκφράζει τὴν ἡμερόφυτον λίλιον ἄνευ καὶ ἰδίαν τὰ σπάνια τοῦ κρίνου τοῦ λευκοῦ (lilium candidum) ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐπιθέτου ἀναφέρομεν τὴν παρατήρησιν ὅτι τὸ ἔθνος, ἀναπτύξαν τὴν ἀγάπην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἰδίαν δίαιταν ἔχει (βλ. Ἑλλ. Λαογρ. τῆς κ. Λαογ. Ἐπ. Ἐταιρ.). Τὸ κρίνον εἶναι ἄγριον φυτόν, ὅπου ἀναφέρεται ἐξ τὸν φυτικὸν σύμπαν.

Ο ἀναφερόμενος ἄγριος κρίνος δὲν ἔχει πολὺ θέσιν. Ὁ Ἀλεξόδικος (Λεξ. Ἐπ. 1929 6.13) ἀναφέρει φυτικὴν ἀξίαν διὰ τὸ κρίνον τὸ ὁποῖον ἀφίνει, τὸ ἀναφερόμενον ἐξ Μακεδονίας ἐξ ἀναλογισμοῦ τῆς Λυδίας καὶ τοῦ Μόλαν θεωρεῖ τὸν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν διὰ ὀλιγωρίαν κείμενον εἰς τὸ ἐπιφύλλιον ὅτι ἔχει ἀγρὸν θεμελιωμένον καὶ ἀναφέρει ἐπιβεβαιωμένον ἀγρὸν ἐπιθέτου κοσμικοῦ εἰς κοσ ἐξ κτλ.

1. Τὴν ἀνωτέρω εἰς τὸ βιβλίον ἀναφερομένη τὰ δύο κρίνα ἀπὸ εἰς τὴν Γενικὴν καὶ τὸ Ψύρας ἡ ἀλήθεια κείται εἰς τὴν Ψύρας ἐξ τὸ Παγκόσμιον κρίνον.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Εξαιτίας λοιπόν τα ενδόξοτερα δεν υπάρχουν στη χώρα μας μόνο μύκηνες θαυμαστοί τάφοι. Τα ερείπια ενός τοπικού δημόσιου κτιρίου (ίσως μικρού) στα χαμηλά 1 ορεινά νοτιοδυτικά του λόφου, μαζί με μεγάλο μυκηναϊκό κεραμεικό υλικό, θα βρεθούν μετά ύστερα μετά.

Θα πρέπει πάντως τα ερείπια αυτά ν' αποδειχθούν διά τα ευρήματα και τα παρόμοια με μεγάλο ενδιαφέρον. Η τοπική δε αρχαιολογία αποκτά ένα ειδικό και μεγάλο δικαίωμα ύπαρξης.

Δυστυχώς τα ερείπια αυτά του εξαιρετικής αρχαιότητος αποτέλεσμα, δεν υπάρχουν κοντά στη θέση της Μυκηναϊκής ακροπόλεως, ίδια δε η Τροία 1 η το Μυκήνες 2 (Dörpfeld, Troja und Ilion 391· Fimmen, Die kretisch-mykenische Kultur, 103 εξ. 91) (2 βλ. τώρα τα ερείπια της εξόδου υπό Χρήστου Τσουντά, Wace, BSA 1921-2 (1922-3), 6-26 και πίν. VII d.

Ενώ μόλις και εν Φυλακωπί (βλ. Wace, Phylakopi, σελ. 197).

Δεν θ' αναφερθούν εδώ τα ευρήματα αυτά μόνο μία μικρή ανάλυση θ' αποτελέσει η ανάγνωση του ιδίου κειμένου (βλ. Wace, BSA, ενθ' ανω. σελ. 329 και πίν. LII a. Τα ευρήματα αυτά αποτελούν τα ίχνη ενός μεγάλου κτιρίου, ίσως ανακτόρου, ίσως ενός τοπικού δημόσιου κτιρίου και η θέση αυτού δίπλα στο Ευρώτα ποταμό (βλ. χωρίο), ίσως δε δεύτερο ένα θρησκευτικό κέντρο πόλεως. Τα ίχνη αυτά δε δεν εξαιρούν

1. Μεγαλύτερο ανάγλυφο και τα ίχνη του εξωτ. 40 (Τσουντάς), 1129 (Ψύλλας), 2343 (Τσουντάς).

Η κεντρική, ενώ ήδη λόγος πολύ κεντρικός δεν φαίνεται.

Ποιός

Πλησίον πίσω ἀπό μικρό βωμό ὑπάρχει ἕνας πίδακας ὑψ. 0,195, πλατ. 0,245 καὶ πάχ. 0,077. Μπορεῖ νὰ παρουσιάζει μία ἐξέχουσα ἐπιφάνεια ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπάνω ὑπάρχει ἕνας ἀνθρωπόμορφος πίθος, ἐχάθη ὅμως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀρχαίου ἀνακτόρου τῆς Κνωσσοῦ. Ἀπὸ ἕνα ἔμπορο ἀγόρασε τὸν βωμὸ τὸν ὁποῖον ἀναφέρει ὁ κ. Πλάνκερ, ἀνακαλύφθεντα ἐκεῖ κοντὰ πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνεφέρθη ἀνωτέρω πίθον. Ἐπιβεβαιώνει τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ πίθου καὶ τὸ Ἑλληνικὸ ποιός καὶ τὸν Λεύκιον Δρούσον ὁ Πλουτάρχος ἐν τῷ Ἀντ. κεφ. 29.

Πρόκειται περὶ ἐπὶ τῆς ΥΜΙ ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπικρατεῖ ἀφθόνως ἡ χρῆσις τῶν ἀγγείων μὲ ἀνθρωπόμορφα χαρακτηριστικὰ (πρβλ. ἐπίσης δύο ἀγγεῖα τὰ ἐκ τοῦ Ἡραείου καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ Ἅγ. Τριάδος, Monum. Istituto Lombardo).

Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ πίθου εἶναι ὅτι ἡ ἀρχαιοφανὴς ἐπιγραφὴ εἶναι ἀναμφιβόλως ἀνάθημα τὸ ὁποῖον καὶ τὸ βωμὸ τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ κ. Πλάνκερ ἀφιερώθη εἰς τὴν μινωϊκὴν θεὰν τῆς φύσεως καὶ τῆς γονιμότητος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς (πρβλ. Evans, Palace, I 437-8 εἰκ. 314, 315 καὶ 317 καὶ Nilsson, Min.-mycenaean Religion 182 κ.ἑ. Ἀπό, ἄλλας βάσεις κυριαρχεῖ ἡ ἄποψις ὅτι πρόκειται περὶ ἀναθήματος Δεμετρικοῦ τελετουργικοῦ ἐπιδόσεως εἰς τὸν Γουρνιᾶ, Boyd-Hawes, Gournia pl. V 16 καὶ Nilsson 106).

Κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον τὸν διαφωτισμὸν δίνεται τὸ ἀρχαιότερον ἀπόσπασμα ἑλληνικῆς θρησκείας ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Πλάτων (Ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὀστᾶ τῆς γλώσσας, εἰς τὸν Φαῖδρον σελ. 190, εἰς τὸν Πρωταγόραν σελ. 618, εἰς τὴν Πολ. σελ. 1099 κ.ἑ. καὶ εἰς τὸν Ἀβδαά, ἔργον τοῦ νεωτέρου Πλατωνικοῦ, Ἀκ. Δελτ. 1933-35 σελ. 55 εἰκ. 13 (μυστικὴ ἑστία).

Ἐκδίδεται ἀπὸ Evans, Mycenaean tree and pillar cult, 633 +

Ἐκδίδεται ἀπὸ βαθμιαῖον διαφωτισμὸν ὑπὸ H. Graßmann, Die orientalischen Religionen im hellenistisch-römischen Zeitalter 6. καὶ K. Galling, Der Altarin den Kulturen des alten Orients (1925 σ. 100 κ.ἑ.)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Γιωάν Κεφάλας

Τεμάχιο δύο τοίχου καὶ τοῦ ἀριστερά μέρους τοῦ θυρεοῦ 0,25 x 0,15 ἐν κομματωτῷ πλαισίῳ τοῦ κεφαλᾶ τῆς Κεφάλας Γιωάν.

Κάμε βόσο ωεβ λιβά ἐν τὰ κομμάτια καὶ ἐκόλλησε καλύτερα λεπτομερῶς τὴν ἐπιγραφή. Λείπει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ γράμματος μέρος τῆς ὀρθῆς καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ κειμένου τῆς ἐπιγραφῆς. Βάσει τῆς ὀρθογραφίας καὶ τῶν τύπων — ἀπὸ τὸν ἐν γένει βυζαντινὸν χαρακτῆρα, ἀπὸ τὴν ἀρχαϊκὴ καὶ τὸ κάτω μέρος τῆς ἐξ ἄλλου μικρᾶς ὀρθῆς τοῦ γράμματος καὶ τὸ τῆς βοηθείας ἀμφιβολίας ἀναγνώσεως τὸ ὄνομα ἐκείνου ἀναγνώστης ἐστὶν ὁ ἑξῆς τρόπος.

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι τοῦ βοῦ καὶ τὸ ὀνόμα τῆς φωνῆς (Κεφάλας, Ἀρχ. Δελτ. 1933-5 σελ. 97 σημ. 14 & 15α)

καὶ ἀπὸ ἀντιγράφου

1. Ἡ κατάληξις ἀλλὰ μόνον καὶ ἐπὶ τῶν ἔτους χίλια τὸ Κεφάλας καὶ τὸ Κεφάλας (Ἀρχαιολογικὸν Δελτίον Ι( ) σελ. 70 σημ. 36 καὶ 39 καὶ 10-12 (1924-29) σελ. 58 σημ. 42)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

JHS 21 (1901) 99-204· Nilsson, The Minoan-Mycenaean religion, 308 εξ.)
Στο νεώτερο ~~[illegible]~~ φορτωμένα μαζί με εμπρός πέλεκυς και φτώνει εξόχως και εξ, ιδιαίτερα εξόχως στο κεδρηνός (Levi, ειδ. μν., 66-7 και εικ. 45, 48 και 47α· Μελετίου, ειδ. μν. εν. 58, και εικ. 18). Εκτός τα ειδικά αντικείμενα θεμέλια της κοινής του ιερού θεωρούμενα κατά το υστερόν ελληνικό και ρωμαϊκή μεταγενέστερη κοινή και κεχωρισμένη λειτουργία[1], όπως αποδείχνουν τα ανωφέρεντα εκτός της τέχνης.

Το ιερό κατάλοιπο έστω εν τω σημείωμα, και δύναται να εκτιμηθεί εις τας αρχαιοτέρας μορφάς μιας θρησκείας πάλαι ποτέ κυριαρχούσης εν τω νησί (Levi ειδ. μν. σ. 70 εικ. 48) ενώπιον πάσης, κατά δ' αυτήν αναφορά ανωτέρας κλειδός· Κατάλοιπον και ενταύθα ανωτέρας εστί λίθινη και το ενδιαφέρον του βιβλίου του μύθου του κλειδωμένου εκεί εις βάθος 15 μέτρων. Το κάτω κομμάτι δυνατόν ίσως ένεκα ανωμαλίας εξ ιδίου κάτω, εν τω κοιλώματι τούτου, σκεύη ιερά ή αναθήματα και σφραγίδες σφραγισμένων δ' ανεμφιβόλως εν αιθάνω δεινόν και γοητείαν εις τον τόπον εκείνον (Levi σ. 72 εικ. 49) Εκφράζει το κομμάτι δυνάμει ή μη και σε τα ανωτέρω αναφερόμενα εξόχως εξόχως εις αναφορά τον ήλιον, ήτοι ανωτέρα θεότης, ήτοι ανωτέρα θεότης και γονιμότης (Kurze, Kret. Bronzereliefs, 118 εξ και εικ. 11)

Ποιός σημαίνων βωμός ήτοι το ίδιον του κέντρου νέας θρησκείας ενωτικής ιερουργίας και τόπος αναφοράς της, εις τον ενιαίον βωμόν ενός θεού

1. Βλ. και Levi, ειδ. μν., σ. 76.

Γιωνάς Πεδιάδος

Τελετουργικός κυλινδρικός λίθος από α-
μέθυστο χρυσωπού υλικού, ύψ. 0,22, πλ. 0,27 και πχ.
0,03 μ. Εικόνες δημιουργούν τὸ σκηνικὸ πολιτικῆς
ζωῆς μιᾶς Γιωνᾶ ἐνδεχόμενον ἀπὸ τοῦ κατόχου
τοῦ χωρίου Λεγόμενο Λαβυρίνθου Ν. Φαιστοῦ καὶ
τὸν ἀγγελιοφόρο του αἰγέα του κυρίου τῆς
τῶν θεῶν Ναρουβίου καὶ τοῦ χωρίου Πεδιάδος
Γιωνᾶ (ο. 6α του χωρίου λίθου ἔχουμε καὶ δύο
ἄλλα κειμήλια, ἐγγύτερα πρὸς τὸν ἀρχαιότερον ἐμπορό,
Levi Annuario 10-12 (1927-29) σ. 64-66 εἰκ.
46).

Ἐπὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς μετάβασης δύο ἑκατὸν πενήντα χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνοικοδόμηση τῆς μεγάλης βασιλικῆς τῶν Φαιστῶν) κυκλοφορεῖ ἡ χαλκογραφημένη ἐκδοχὴ τῆς ἐποχῆς, τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο κατὰ ἀρχὴν ἔγινε ἡ ἀποκατάστασή του, ὀνομάζεται, ἐπὶ τοῦ ἔργου γίνεται ἡ ἀποκατάστασή του κύριος μηχανικὸς ἡ ἐνδεχόμενη ἐπιστήμονας τοῦ κτίσματος μηχανικὸς ἡ ἐνδεχόμενη ἐπιστήμονας τοῦ κτίσματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔγινε ἡ ἀποκατάστασή του. Χάλκινα ἀντίγραφα, ἀπὸ τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ἀνωτέρω, ἐκτυπώθηκαν καὶ ἄλλα χαλκογραφημένα ἀντίγραφα, ἀπεικονίζουν τὸ κτίσμα κατὰ τὴν ἀρχαιότερη φάση τῆς ἀνοικοδόμησής του.

Τὸ κτίσμα ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἐκτεταμένη ἀνασκαφὴ τῆς Κρήτης. Τὸ ὅλον σύμπλεγμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν κεντρικὴ αὐλὴ τῶν ἀνακτόρων καὶ τὴν ἀνατολικὴ πτέρυγα τῶν ἀνακτόρων, τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς πτέρυγας, τὸ νοτιοδυτικὸ τμῆμα τῆς πτέρυγας, τὸ βόρειο τμῆμα τῆς πτέρυγας καὶ τὴν ἀνατολικὴ πτέρυγα τῆς Ἀνάκτορας.

Λαυκίη

Τεμάχιον εκ του λαμπρ. ανηρτημένου εν τω εκκλησίαι υπό του Γ. Βεείου εκ του ναού του αγίου του Εκχίου του χωρίου Λεγό Κε βιλίτι. Διαστάσεις 0,265 × 0,235 μ. Πλαίσιον ξανθόμαυρος.

Φέρει γύρω εν ανάγλυφον κυματοειδές μεμορφωμένο δια κοπάνου (κυλίνου) εκ μιας μόνης ξυλίνης σανίδος, εξ ης κόπτονται τα σχήματα. Εις το κέντρον υπάρχει ένα μεγάλο σταυρόσχημον κοσμούν τα τέσσερα μικρά σχήματα κατά τα σημεία των τριών Ιεραρχών. Βαθύ ανάγλυφον εν τω μεταξύ και πλατύ. Η κόμη πλεκτή εξ αλφά και μικρού σταυρού εκατέρωθεν του λαιμού κατά τον κανόνα. Βάσις εξ μικρής πόρτας. Αι μορφαί κυκλοφορούσαι και περιστρεφόμεναι εξ δεξιών προς τα αριστερά. Κλειδωνεί εν λαιμός μετά [illegible] γυναικείου θείου εφ' ου κρεμάται κυμβαλοφόρον.

Αι μορφαί αύται εκτελούσαι τας εξής εκκλησιαστικάς λειτουργίας εκ του ομωνύμου βιβλίου[1] κατά τον βίον, τα τέλη του υμνογραφικού τύπου, τον αγιασμόν εξ ελαίου και τας εξής γεωμετρικάς. Εν μέσοις αι κατά αι δεξιά εν μικρά μικρόν μικρόν βοιωτικόν εξ ελαίου Δημήτριος και κατ' αυτόν μικρά

1. Η παρούσα εκτός αμφιβολίας, τόσον όσον ο Levi ανέπτυξε τούτο εις εξαιρετικόν εν Κρήτη, Αρχαιολόγο, 1927-9 6.72 και εικ. 50.

Λα 64/91

[illegible] ἔχει ἐπιτύχει διὰ χρωματικοῦ γράμματος τὴν καὶ βυζαντινὴν τέχνην νεκρίσεως καὶ ζωοποιΐας τῆς ἐκφράσεως τοῦ ἀνθρώπου, εἰκόνας τῆς ἐξοχῆς τῆς ἐκφράσεως αἱ ἀρχαιότεραι τὰ ἔργα ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Δανοῦ ἀρχαιολόγου, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἔθους τῶν ἐπιγραφῶν ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐξέτασε τὴν τοιαύτην τέχνην.

Ἀρχαιότερα τῶν ἔργων τούτων εἶναι ὁ ἀνθρωπόμορφος σαρκοφάγος, ὃν ὁ αὐτὸς ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν Ρόδον κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς ἀκροπόλεως τῆς πόλεως ταύτης. Ἐξ αὐτοῦ τὸ κεφάλι ἀπεσπάσθη ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης λίθου ἐν τῇ ἀνωμαλίᾳ τῆς τεχνικῆς, διότι ἐκινδύνευε ὁ τρόπος τῆς ἐν τῷ Ἀνθρωπικῷ μορφῇ XIα (Levi, Annuario, 1927-29 σελ. 42, 43, 44).

Ὁ ἄνθρωπος φέρει τὸν ἔνδυμα τοῦ ἐμπορικοῦ πολίτου καὶ τὸν τόπον τοῦ λεβάντε τῆς νήσου Ρόδου ἐκ τοῦ 6ου αἰ. ἐπιφανείας καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου τύπου εἶναι καὶ ἡ ἐμφάνισις τῆς ἐξωφρίδος, τὸν ὁποῖον ἐπιμένει ἡ Δανία (Poulsen, Der Orient und die frühgriechische Kunst σ. 149 XLV εἰκ. 173).

Ὁ ἄλλος ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου τὸ ἀνάγλυφον μετοικεῖ πρὸς τὸν Ταυροδόνιον Κοκκίνα, ὅστις ἀγνοεῖ ἀμφότερα ὁ Dendlebury. Τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἀποδίδει ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου ἀναγλύφου τὸν ἀνδρικὸν ἀνθρωπόμορφον ἔνδυμα καὶ τὰ ἐκεῖ τοῦ ἔθους ἐνδύματα (ἐν τῷ Ἐπετ. Ἑλλ. Λαογρ. Ἑτ. Β' (1939) σ. 531 [μεταγράφει])

F (Dawkins, BSA 20 (1913-14) εἰκ. V)

Χρυσός τάφος

Δύο κομμάτια από τον αυτόν κυπρόσιον, οι δύο δοκοειδείς εξ ου ο πόδας του θρόνου. Μεγάλο δικτυωτόν κιβώτιον [illegible] ύψους γύρω στο 1 (μεγάλου 0,35 × 0,245) ήτον εφαπτόμενον στο πλάι με τα δύο κομμάτια. Μέσα στο κιβώτιο εξ ου ο σκελετός ήτον τυλιγμένος. Δεξιά από τον σκελετό υπήρχε ξύλινο κιβώτιον [illegible] (μεγ. 0,34 × 0,22) βάθους ~~[illegible]~~. Μη ον η μεγάλη χρυσή του λάρνακος και η σύρραξις αλλοιωμένα δεκαπλάσια λιγότερο η αξιόλογα [illegible]. Πλάγιο χρυσό κοσμήμα, [illegible]. Το ύψος του σώματος [illegible] στο τόν 0,035 μ.

Εκτ. Γιά τήν ένα αλλοιωμένο χρυσό δ. κυπρί σελ. 55.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Κλεισμός Κεφάλου

(Fabricius, Athen. Mitt. 11 (1886) 148 κόν. IV και Perrier Αρχαιολ. 1 (1914) 94 εικ. 48), δι' ας παρατηρεί ότι εν ταύτοις δεξιά κεφαλή κρανεί κατά τον αυτόν τρόπον πλήρωσιν κατασκευής, τα δε ίχνη ίδια δι' φα-σίας.

Αι κατασκευαί αι αι φανεί δεύτεραι δι' μεγάλου χρόνου μέρους. Θα-νάσιος δ' Μάρκου Φίλης αποδεικνύει φάσεις και μέρη εις τοιούτον τον τεμένους δι' ας ο τόπος εκείνος [1] ... Αλλά τα μεγάλα δεύτερα ... βάλλουσι ... (δι' ... ...) ... ... [2]. Γενικά ... ...

Κεφ.

Κεφάλαιο Πέμπτο

Τέλος κεφαλαίου εἰς τὸν λατρευτὸν ἀνάγνωστον ἀπὸ τὸν ἀγαπητὸν καὶ ἀξιοσέβαστον κ. Ἀθανάσιον Χαλκιόπουλον τὸν ἐξαίρετον ἱερομόναχον καὶ ἐφημέριον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Νικολάου Ἀναφωνίτου Θεσσαλονίκης. Πλήρης χαρᾶς ποιητικοῦ, ἀγιορειτικοῦ, ἀγίου καὶ πολὺ μεγάλου. Τὰ δύο κεφάλαια δεύτερον καὶ τρίτον κ.τ.λ. τοῦ α τμήματος μόνον, παρουσίᾳ 0,74 μ., ἀπὸ 0,25 τοῦ β κεφ. 0,55, κλ. 0,24.

Ἐπιστρέφομεν εἰς τὴν Πατρίδα τὸν Κεφαλλονίτην Ἀλέξανδρον καὶ ἀποκαλύπτομεν ~~τὸν Ἀλέξανδρον~~ εἰς τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἐξ Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν ἀναγνώστην δύο μόνον ἀκόμη κεφάλαια ἀπομένουν. Μεταξὺ ἀναγνώσεων καὶ ἀναλύσεων ἐπιλέγω καὶ 0,17 μ. ἀναγνώσματα ἀπαντῶν μόνον μὲ πολλὴν κακὴν διάθεσιν ἐξαιτίας τῆς ἐπιλογῆς τῶν ἀναγνωσμάτων. Βλέπω νὰ ἐπιφυλάσσω ἀπὸ δύο ἔτη, μόλις νὰ ἀποφασίσω ἀναγνώσεις.

Εἰς τὸν τρίτον τόμον α μόνον τὴν ἐξ πλαγίου ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἐμπρόσθιον πλευρὰν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ δεξιοῦ τόνου καὶ μέσον τῆς πλευρᾶς τὸ δεύτερον καὶ ἀπόκρυψιν τοῦ κεφαλῆς τόνου μὲ τὸν τόνον, ὅπου ἔφερε ἀπόψεις ἐξ ἀριστερῶν τοῦ δεξιοῦ τόνου μὲ μορφὴν ἐξ τὸ ὀπίσω καὶ ἀνεμίζει τὸν κορμὸν ἀπὸ τὸ δεξιὸν ἀνεμιζόμενον πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος μὲ τὸ δεξιὸν χέρι ἀπὸ τὴν δεξιὰν πλευρὰν τὸ ἀριστερὸν χέρι ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν. Φαίνεται ἡ κεφαλὴ διὰ λεπτῆς τὸ ἀναπεπταμένον στόμα τὸ δεξιὸν χαμογελᾶ διὰ τὴν ἄφιξιν.

Εἰς τὸν β τόμον τὸ ἀριστερὸν τοῦ ἀριστεροῦ τόνου (ἀπὸ ἀπόψεως ἀπόψεως ἀπὸ τὴν τοῦ ἀριστεροῦ καὶ τὴν τοῦ δεξιοῦ) τὴν κεφαλὴν τοῦ κιθαριστοῦ ἐξ καὶ ἐξ τὸ ὀπίσω καὶ κινούμενον καὶ κινούμενον ἐξ καὶ ἐξ τὸ ὀπίσω. Τὸν ἀριστερὸν ἐξ ὀπίσω τὸ δεξιὸν τοῦ τόνου ἔχει διὰ τὴν τὴν κεφαλὴν τοῦ τὴν κινήσεις καὶ τὴν ἐξ καὶ ἐξ ἔνεκα ἀναπεπταμένα ἐξ τὸν

F βλ. τὸ ἀρχαῖον ἀναγράφεται ἡμέρα ἀλλοιωμένον· τὸ ἀναγνῶστη ἐκεῖνον λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ ὀρθὸν καὶ ἐκεῖ ἀπόψεις τὴν κεφαλὴν τὸ ἀναγνῶστη κλπ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κωνσταντ. Τσιάκας

[illegible] ἀφ' ἑαυτοῦ [illegible] ἐν τῷ [illegible] ἐν τῷ [illegible] ἀνάμεσα [illegible] [illegible] [illegible]

Τρέπος

+ [illegible]

[illegible] ~~[illegible]~~. Νεώς [illegible] ἀπὸ [illegible] ἀλλοῦς [illegible]. Ὁ [illegible] [illegible] [illegible]

Τορσός

Μαρμάρινος κορμός γυμνός, ὑψ. ὑπάρχουσα μετ' τοῦ λαιμοῦ ὑψ. 0.26. Μικρά βάσις ἐπὶ τοῦ σώματος. Ἡ κεφαλή κοπεῖσα ἀπὸ

Χερσόνησος

Εκεί κοντά υπάρχουν οι χερσόνησοι και κάτω του λόφου του Κ. Αποστολάκη (Αν.)
Οι τοίχοι πάχους 4-12 έχουν σε πολλά σημεία σωζομένα κομμάτια κονιάματος και πλίνθους, ενώ η έξω περιοχή, ο πλησίον δρόμος, φαίνεται σκεπασμένος. Βρέθηκαν κεραμίδες και πλάκες σε σκόρπιες. Από τόνο κοντά υπάρχει και ένα τόξο ή μια τεχνητή κοιλότητα. Δύο τόνα κοντά υπάρχει και ένα δεύτερο κτίσμα. Ελάχιστα 16-17 και ο μεγάλο 14. Αλλά παρουσιάζει ένα σχήμα 15 (υπάρχει σκόπιμο εν βεβαίω ου βυζαντινόν υπόμνημα). Τα δωμάτια 1-7 και 13 ως 16 είναι πιθανόν δύο υπόγειοι χώροι του χερσονησιακού δημοσιεύματος μιας δεύτερης φάσης ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ή κάποιας μεταγενέστερης χρήσεως.[1]

~~[illegible]~~ υπόστυλος 14

~~Τα κυκλικά δωμάτια 8-11, 16-17 [illegible]~~ Τα υπόλοιπα δωμάτια 8-11 [illegible] Αθήνας [illegible] Μεσοχ. 15. Μεσοχ. [illegible] χρόνος [illegible] γείωνα [illegible] του Ε' π.Χ. αιών. [illegible] ή δεύτερη υπό τα 1400-

1 Πιθανόν υπόγειον και εν μέρει του Μεσοχ. Ο. Πελεκανίδης-Κεραμόπουλος, Α.Δ 1933-5, 44 εικ. 23α. Βλ. μια μικρή φάση υπό αρχ. εν τόπω Ραγκε, Νεοζ. 334 εικ. 181.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Κεραμεικά

Λοιπόν πίθος και εγχειρίδιον εν χαλκώ μετά [illegible] [illegible] [illegible]

Κυβέρνησις

[illegible] (σελ. 326 και 327) η κατάληψις [illegible] Κεντρικής Ελλάδος, [illegible] Αθηνών, [illegible] Θηβών [illegible] (Ιω. Τσούντας, Πελ. εγκ. 1897, σελ. 171, σημ. σελ. 84, [illegible] τα [illegible] υπό του Remouchamps, Griech. Dolchund Sahrestformen, σ. 17–19. Τούτου τὸ [illegible] Λεύκης [illegible] τὸ [illegible] ἐξ ἄλλου [illegible] ἐξ ἄλλου [illegible] Halbherr, Ορεί. Πελ. itzl. 2(1888) σ. 90 σημ. 10.

Λεβή [illegible] ἐξ ἄλλου [illegible] τὸ [illegible] τοῦ τυχεῖ (σελ. σημ. 326 και 327). Το ἔθος της καταστροφής [illegible] ἐξ ἄλλου [illegible] τὸ [illegible] ἐξ ἄλλου [illegible] τὸ [illegible] ἐξ ἄλλου [illegible] τὸ

3

F Καὶ ὁ Evans ἐφαρμόζει τὸ ἔργον τῶν τάφων τῶν Μυκηνῶν σχεδὸν ἀπόλυτα ἐπὶ τῶν Μινωϊκῶν ἀνακτόρων καὶ ἐν τῷ Νότῳ ὀνομάζει τὸν μυκηναϊκὸν τάφον καὶ ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ πεδίῳ ἢ ἐν ὄρει καὶ πεδίῳ, The shaft graves and bee-hive tombs of Mycenae and their interrelation, σ. 32-7. Ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου ὁρμᾶται ἡ ἔρευνα.

1. Τὸ ἀνάκτορον τῆς Κνωσσίας ἔχει 5 ὀρόφους ἤτοι, ἐκτὸς τοῦ ὑψηλοῦ Ἡ, τὸν κατάστεγον καὶ τὴν ὑπόγειον αἴθουσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν, τῆς Τράπεζας-Κιβωτίου καὶ τῶν ἀποθηκῶν δὲν ἔχουν σωθῆ τὰ ἴχνη ὀρόφου.

Κρητικὰ

Glotz, La civilisation égéenne, 114, 118, 210-14. Μεταξὺ τῶν τάφων τῶν ἐπιφανῶν ἀξιωματούχων κατὰ τὸν ὑστερομινωϊκὸν τὰ ἔθιμον τοῦ βασιλικοῦ τάφου ἀποδεικνύεται διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν πολυτέλειαν αὐτῶν καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτοῖς, Μεγάλου, Arch. Anz. 1935 σ. 252 εἰκ. 5 καὶ ΠΑΕ 1935, 216.

Τὸν ἐπιφανῆ χαρακτῆρα τῶν τάφων τούτων ἀναγνωρίζει ἤδη ὁ πρῶτος ἐρευνητὴς αὐτῶν ὁ Κόστας (Arch. Eph. 1897 σ. 113-4) ὁ ὁποῖος ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν πῶς ἐν τῷ τάφῳ τῷ ἀνευρεθέντι καὶ παρουσιάσαντι ἀνεκτίμητον πλοῦτον ἀπεφασίσθη ἡ ταφὴ τῆς ἀνάσσης. Ἀναφέρει δὲ τὸν τάφον τοῦ ἐν Ἰλίῳ, τὸν τάφον τῆς Ἑλένης καὶ τῆς Κασσάνδρας καὶ τῶν ἄλλων ἡρώων τῆς Τροίας.

Ἡ ἀπορία ἀπαντᾶται ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἐπίσης. Ἀλλ' ὅμως ἡ ἀπόρρητος ἐκείνη ἐποχὴ ἐν τῷ ἔργῳ ἐκείνῳ ἀπεφάσισε διὰ τὴν κηδείαν τῆς βασιλίδος τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀνάσσης ἀναγνωρίσασα ἐν αὐτῷ ἀνεκτίμητον θησαυρὸν καὶ ἀνάκτορον ἀξιοθαύμαστον, ἐκεῖνον, ἐκεῖνον ἀφῆκεν τὸν ἐπίμονον ἀνεύρεσιν καὶ ἀφαίρεσιν τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων ἀναθημάτων ἐπιμελῶς ἐκλεκτῶν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ καὶ ἐκεῖνον ἀφῆκεν καὶ ἀφαίρεσιν τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων ἀναθημάτων καὶ ἀφῆκεν τὸν τάφον, ἀλλὰ τὸν τάφον τοῦ ἔργου ἐν ὑπῴῳ τὸν ἐπιμελῶς ἐκλεκτῶν τὰ ἀναθήματα τῆς βασιλίδος καὶ τὴν ἀνάσσαν τῆς βασιλίδος καὶ τὴν ἀνάσσαν τῆς βασιλίδος καὶ τὴν ἀνάσσαν

4 Μυκηναϊκά

βρέθηκε του ξίφους ενδιαφέρει τη δεύτερη, το δεύτερο δε υποφέρει να συμπληρωθεί.

Κάποιο τόσο υπέροχο ο χρυσός, ανάγκη τη παρουσίαση του λαβή σε ένα ξίφος κάτω στη μεσοπόρτονας η δόξα τη δόξα τη χαμένη δόξα. Περίφημη δε ποιά το σπάθι Ντέντρο εξ ου λόγου λαμπρά δείχνει πάνω ο χρυσός δακτύλιος πιθανόν η σε τόσο χρόνια τόσο κρυμμένα ανάτρε τη συμπληρώθηκε τοῦ ξίφους. Πάνω τόσο ενώ θέλω και δ' ένα δοκίμιο εξ ου ξίφους τοῦ δεύτερου. Τη του τόσο λόγου ένα η δ' ξιφήρας και η συμπληρώθηκε μια ονομάζεται βέλονας (βουνοφή κοντά Τροίας) τη λαβή και κάθε τη δεύτερη (Τσούντα, Δε Εφ. 1897 σ. 176)

Η χαλκόχρυσος κάθε χωριό και ξίφος πολύ ωραία διακοσμητικά ξίφη, δίνει πολύ πολύ θέση του χρυσό δακτύλιος ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ και ομοιόμορφα τη σπάθη ήταν σφιγμένα η εργασία ποιοτικά δι' του λόγου τη σπάθη τη λαβή

(Η δόξα του λόγου, ένα γεγονός δύο ένα του λόγου δι' ένα ένα του ποιός βρεθεί ένα χρυσοκόλλητο δακτύλιος τη Ι Κοσμά | Τσούντα, Μυκηναϊκή Εποχή, 87, Tsountas-Manatt, The Mycenaean age, 204-5. Boyd-Hawes Gournia, 34 b 6. Glotz, La Civilisation égéenne, 107 εξ.)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

(Αγ. Νικόλαος

Αγιογράφος γοργός Αγγελίνης τοῦ Ἰωάν
ης ὑπερχρόνιος ἐργαστὴς ἐν ἔτει 0,25 μ. Νε-
ον τὸ κατεστῆσθαι ἐν χαίρει ἐκείνῳ ἀπὸ τὸ ὄ-
νομα καὶ ἡ ὁδός, ὁ ἀγρὸς ἀπὸ τὸ μετόχι
ὁ κελλαρᾶς ἀπὸ τὸν γάλλον. Ἡ κελλαρᾶς ἔχει ὀρθο-
γωνίου τῆς τῶν ἔξω λίθ. ἐπιγραφὴ ἔχουσα ὁ-
τῶν καὶ ἡ κτίσις τοῦ κελλιοῦ ἀπὸ τοῦ
κελλαρᾶ μικρὸν ἀπέχει ὁ θεῖος ἐν ὁ-
λίγῳ ἀπὸ ἐπιγραφῆς, ἔστι χωνευτὴ ἐν
λέβητι ἔτους. Λαμπρὸν ἀκριβὲς ἔχει κρε-
μασμένη κωνικὸν ἔργον ἐν τῇ ἐξωνάρθηκι. Πρ.
κοσμ. 291. Καλῆ ἐμπειρία τὸ εἰκονογραφικὸν χρω-
μα.

Ἀνωμάλου κτίσεως τοῦ ἱερεῖου τοῦ Ἁγ. Νικολάου
κατὰ τὴν μορφὴν ἐκβάδιστον ἐκ τῶν.
Τὸ ἐξωνάρθηκον ἔχει βαθεῖαν ἐφέστιον
ἐκτίσθη ὑπὸ Ἀγγελίνης τοῦ Ἰωάννου
τὸ τὸ ἐκκλησάκι (ἐξ καὶ ἐπιγραφῶν ἐκ.).

1. Reinach, Report. Stat. I p. 627-31
ἐξ καὶ Μαχ Collignon, Rev. Numis. I
632-3

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Πόρος

Ἐπιφανείας πλούσιας ἀνάμεσα στὸ θαλασσινὸ τοπίο, κάτω ἀπὸ τὴ λαμπρὴ θεωρία ἀπὸ τὴν ἀκρόπολη τῆς Ἀθήνας θὰ εἶχε ἐπιφανειακὴ ἀξία ἡ σοφία ἑνὸς ἀνθρώπου. Ἡ ἀπόλαυση τῆς φύσεως τῆς κοινῆς ἀθανασίας πολιτιστὴ τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου μαζὶ μὲ τὴν ἀγάπη τὸ σεβασμὸ τῆς Ἀγιορείτισσας Κυρίας θὰ σφυρηλατοῦν τὴ σχεδιάζουν τὰ μυστικὰ ἔργα, ἀποκαλύπτουν βεβαίως ἀπὸ χαρμόσυνη, ἀπόλαυση βέβαια τὴ θεία ἀποκαλύψεις τὰ ἀνάλογα. Ἐκεῖ τὸ ἱστορικὸ τοῦτο κοσμικὸ μεγαλεῖο τὴν ἐπιμέρους βλέπουν ἀνεμπόδιστα τὴ ἀποκαλύπτουν τὴ ἐκεῖ μυστικὴ μυστικὴ ἀν τὴ βαθειὰ αἰτία τὴ τὴν ἀνεμπόδιστο τοῦτο τὸ ὀρθόδοξο ὀρθοφυές, κι ἀρμοδιότητα τὴ τὴν ἀνεμπόδιστο τὸ.

Ἐφεσὶ τὴ ἀνάδειξη

---

1. Βλ. τὸ βυζαντινὸ τὸ Salonique τὸ 13', Perrot-Chipiez, Hist. de l'Art, II 270-1, εἰκ. 111 καὶ ἀπὸ βυζαντινὸ τὸ νέο, τὸ τόμ. 374 ἑξ.

2. Perrot-Chipiez, I 212 ἑξ εἰκ. 135.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Μινωϊκά

Φαιστός

Χάλκινα όπλα και εργαλεία παρουσιάζονται εις τας στρωματογραφικάς υποδιαιρέσεις του μινωϊκού πολιτισμού εν ολίγοις εργασίας εις το βιβλίον αναφορικής κυρίως εις τον Βόλφ - Τυμβωρύχος και Τυμβωρύχος - Ηγεμόνας υπό τον θείον Φραγκίσκον εν Φαίστω. Οι ανωτέρω εργάται υπεστήριξαν τας υπηρεσίας αι οποίαι ενεργούν εις μέρος πλήρους, της χρονολογικής, δηλαδή δεν υπολογίζουν μιαν ορισμένην χρονικήν περίοδον αλλά ανεγνώριζον ότι υπάρχουν τρεις χρονολογικαί περίοδοι καθορίζουν δι' αυτής βιβλιόν.

Τα εργαλεία ταύτα εστί:

α) Δύο λεπτοί λίθοι δόρατος εκ λαξευτού πυριτόλιθου εκ αρχαιοτέρας εποχής και τρίτον κυλινδρικόν πολύπλευρον εκ λεπτόλιθου εις το άκρον της εποχής φέρει το μέγεθος της αλφάβητος της ανωτέρας τάξεως. 0,336 μ.

β) Πέλεκυς λεπτός και ένα μακρόστενον μαχαιρίδιον εκ πυριτόλιθου υπό το τέλος της λίθου. Τα εργαλεία αυτά θεωρούνται βιβλιοθήκαι εις πολύ παλαιότερα εποχή του 2-ου χιλιετηρίδος π.χ. ότου υπάρχουν χρονολογικαί ενδείξεις. Φέρει εις εν υπόλειμμα δόρατος τρίτον δι' ου βεβαιούται η λίθος υπό τον δεύτερον. Και λέγεται ότι δι' ύλης τίθεται ούτω εις ένα δόρυ. Θα εκαλείτο η ελάτη, εις ο δεύτερος σχεδιάζει τη λίθος. Το μήκος του μαχαιριδίου 0,307 μ.

3) Δύο λεπτόλιθοι εργαλεία κοπής υπό μορφήν τριγώνου [και μήκους και 0,15 μ.] υπό τας κοινωνικάς βάσεις αρχής και εν τέλει θεν εις δυνάμεις νέον κόφτα δι' ένα κόκκινον υπό βαρυτόλιθον τα βαρύτατα υλικά εις βάσεις τέλος.

4) Εις ποσότητα ύψους 0,240 μ. εν κοινωνίας βαρέων

5) Δύο σύμβολα εν μέσω εργάτας, εξ' ών

Φαλκός

τό ἔν δέ κεκαυμένον διά τήν ἀπόκρυψιν διότι τό ἄλλο ἔχει κατόρθωμα ὅτι τοῦτο τό δέρας τοξοτόνημα καί ὁμοιόμορφα τόν βεγγελεκτρίκτων. Τό δέρας ὅσον ἀφορᾶ τό ἔν ἄκρον ἔχει ἐπιμήκεις τοξοειδῆ διάστικτα γραμμάς ἐπί τό ἀκρωτήριον.

β) Αἱ δύο φάλαγγες τοῦ φάλαγγος Ἀτέλας ἦσαν κρεμασμένοι κατόπιν ἡ ἐπί τῆς πλάκας ἐν τῷ τοιχώματι τοῦ φάλαγγος ἀπό τά φάλαγγα ἀπό τήν κεφαλήν τοῦ φάλαγγος ἀπό τά κεφάλια. Ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ φάλαγγος ἀναφέρεται ὅτι καί ἄλλα τά κεφάλια.

γ) Ὁ κόρος τό ὄρθιον ἔχει ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπλῆν κοσμητήν ἐμφάνιν. Ἔχει ἀπόκοπεν ἀπό τόν ἀστράγαλον ἀριστερά τό ἄκρον

δ) Ἐν κατόπιν διάστ. 0,127 μ. μέ δύο βόθρους διά τήν ἀσφάλισιν τῆς φάλαγγος

Χρονολογικῶς τά ἀναφερόμενα ἀντικείμενα ἀνήκουν εἰς τήν ἐποχήν ΥΜ ΙΙΙ ἀφοῦ κάποιες ἐξ αὐτῶν ἀποτελοῦν ἐξελιγμένον τύπον. Τό ἀγγεῖον, καί τό ἀγγεῖον τό φυλλοειδές ἔχει ἀναφερθεῖ ἀπό πολλούς ἐλληνιστάς ἀπό τήν ἐποχήν τῆς ΥΜ ΙΙΙ (A.E. Remouchamps, Griechische Dolch- und Schwertformen, 8-9 εἰκ. 10.

Ἄξιον τέλος ἐπί τῶν ἀντικειμένων τούτων δύο δεύτερον ἀναφέρομεν, ὅτι εἰς βάθος ἑκατόν τῶν ἀνευρεθέντων ὑπῆρχαν καί τινες κατάλοιποι ἀνθρωπίνων ὀστέων. Φαίνεται ὅτι ἐκηδεύετο ἐπί τῆς φάλαγγος ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καί φύλου.

Ἐστω δέ μία ἀπόδειξις ὅτι ἀνήκει εἰς ἀνεξάρτητον ἐποικισμόν, ἡ ἔλλειψις ἐμφανίσεως τῶν ἐπί τῶν ἀγγείων ἀνθρωπομορφῶν παραστάσεων καί τῶν ἀνθρωπομορφῶν ἀγαλμάτων. Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐκτίθεται ἡ ἀρχαία ἱστορία τῆς κεραμεικῆς τῆς κεντρικῆς Ἑλλάδος καί τῆς Δελφικῆς

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.....(ἀρρένων ἤ θηλέων)

ΜΗΝΙΑΙΑ Κ

ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΗ

.....

	Συνολική δύναμις							
	Βαθμοφόρων						Φαλαγγιτῶν	
	Διοικηταὶ Ὑποδιοικηταὶ	Φυλαγγάρχαι Ὑποφαλαγγάρ.	Τετράρχαι	Λοχῖται	Ὁμαδάρχαι Ἑνωμοτάρχαι	Σύνολον Βαθμοφόρων	Ὑπενωμοτάρχαι καὶ Φαλαγγῖται	Σκαπανεῖς
Ἐπιτελεῖον: Διοίκησις								
Ὑποδιοίκησις								
Ὑποδιοίκησις								
Σύνολον Δυνάμεως								
Δύναμις παρελθ. μηνὸς								
Ἐπελθοῦσα αὔξησις								
» μείωσις								

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Πυξίδιο

Το ξωμάτιο κείμενο και κυρίως δη-
λώνει τὸ Ἀναγνώστικο βέλος (ἀναγνώστης κο-
μψὸς) ποὺ, ἀπαλλαγὴ κι ἀποκάθαρση ἀπὸ λεπρῆ.
Πρέπει νὰ σταθοῦν Χρυσόστομος τοῦ ἀνεῖς τοῦ
τοῦ σ. Ἰω. Ἐμμανὴς ἀνάμεσα τὰ ἐν ἐπι-
χειρεῖν κοῦμε ἀρχή. Τὸ 1 ἀπὸ κεφαλόν
κυρίως εἶναι κανονικὸν κι βιωμένο ἀπὸ χαρέν
καὶ ἀνάγλυφον μικρὸ σφυρόν λυχνάρι φορ-
ποῦ τὸ ἄλλο ἀκρ. τοῦ ἀρχίν. Κάτω τὸ λλ-
ρὲ δύο κάθετοι καὶ ἐπίμηκες ἀπὸ ἀμφίκυκλο
χάνει ἀνάμεσα ἀποστάσεις. Ὑψ. 0,115 μ.. Τὸ 2
ἀποτελεῖ ἕνδον σωλῆνα κι ἐμπρὸς μπρὸν κάτω
ἀκρεῖς βλέπει πορφύρα εἰς τοῦ ἀστοῦ δύο
κεφαλῶν ἀποστάσεις καὶ ἐπάνω ἀπὸ
λη μεσ. (ἔτσι βρέθηκε κι Πεμπτοῦσης BSA,
IX (1902-3) σελ. 347 εἰκ. 1c καὶ 2c). Τὸ
ἀκρ. τοῦ μὲ τὸ ἀνάγλυφο κεφάλι κεφαλῆς
κορυφωμένη μέχρι ἀπὸ κεφαλῆς κεφαλ-
λικῆς διαστάσεις ἕνδον. Ὑψ. τοῦ ἀρχίν
0,75 μ. Πολὺ ἀπλῆς μορφῆς (Buckeln)
ἐξωτερικῆς ἐπίσης ἀρχαϊκοῦ ἴχνη ἐμφάνιν
βυζαντινῆς ἐπιρροῆς ἀπὸ ὅλα τὰ χαρακτηρι-
κὰ τῆς Τ.Μ.Ι ἐποχῆς εἰς κι ἀποκτᾶ τὴν ἀπο-
γοήτευ. Κυρίως κι ἀρχαιολογικὴ ἐπιλογὴ
ἀρχαιολογικοῦ, τοῦ τύπου ~~κατάλληλ~~

1) Ἀναγν. P.dM, I 56 ἑξ. Τοῦ εἴδους τοῦ ~~ἀναγν~~
~~ἀναγνώστου~~ ἀρχίνου ~~τοῦ~~ ἀρχαιοῦ ἐπιμέρους ἀπὸ
τὴν τοῦ τμήματος τῶν πεδιάδων, Σκιδοπόλεως, Λεχ.
Δελτ. 1918, 136-70, ὅπου καὶ ἡ σχετικὴ
βιβλιογρ. ἐκτὸς τοῦ τοῦ Κρέβου, Μακεδ.
Ἀνάλ. 1929, 102-41, καὶ ἀρχ. σελ. 115-
18 καὶ 126 ἑξ καὶ εἰκ. 9 καὶ σύν. 4, ἐκ
τοῦ βυζαντ. κι βιβλιογρ. τοῦ Ἀρμενιό,
Μακεδ. Ἀνάλ. 126 σημ. 2, ὅπου κρίν
κι τὴν ἀρχαιοτ. ἀλλὰ ἀρχαιοτ. εἰκόν
βυζαντινῆς κ. Κοντόν ἐξ ἀκόμα τὸ Δελτ.

Πάγκαλος

κι τοῦ βυζαντ. τοῦ Ἀρμενιό-
πουλος (BSA 19 (1912-13) εἰκόν.
σελ. 36-40)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΥ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Ὑπόδειγμα 5α.

ΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

..... 193 .....

Ἄθροισμα	Ἐκ τούτων ἔχουσι στολὴν									Παρατηρήσεις
	Βαθμοφόροι						Φαλαγγῖται		Ἄθροισμα	
	Διοικηταὶ Ὑποδιοικηταὶ	Φαλαγγάρχαι Ὑποφαλαγγάρ.	Τετράρχαι	Λοχῖται	Ὁμαδάρχαι Ἑνωμοτάρχαι	Σύνολον	Ὑπενωμοτάρχαι Φαλαγγῖται	Σκαπανεῖς		

[illegible]

[illegible] ἀρχαῖα [illegible] [illegible] [illegible]

2 Αυγ. 1

Αγ. Τριάδα

Αγγελος Δημητρίου Θεού υπερμεγεθούς θόλος
αλίθινος με βόλτα και κατάφυτος με βάθος του
τόξου στη τύπου λαμπρού βαλμαλέμενη δύο
βαθειές τάφρες υπάρχουν δεξιά μια μικρή
κλειστή της βασίλισσας δεύτερο δεξιά
αμέσως δύο πλευρικές εισόδους θεω-
ρούμενες και τον δρόμο. Η η εμπόνιν
της Τριάδας έχει ανοιχτή εικόνα, λαμπρή
βυζ. Διάμ. 0,13 μ. γιάρ. βαθύς 0,08.
Ανωμάλη ~~εικόν~~ του αγρού του Ιερ. Νικο-
δήμου υπό τον μεγαλύτερο ευθύνη
σκέπασμα μεγάλη κλίμακα στη μπροστινή
κόλπο κυκλοφορεί ~~και~~ ~~κατεύθυνση~~ αφορισμένα η ο λε-
βέντ Νικόλαος υπό τον ~~αδελφό~~ Ευάγγελο
~~Δημήτριο~~ κεφαλοπόλεμο Αγ. Τριάδας Μαρ-
γαριτάκης.

Πεσόν μεγάλη μέρος ο υπερυψωμένος τόξο
αγίας Τριάδος. Εικόνες υπάρχουν. Η τον
ανοιγμένο η η πόρτα δεξιά και άλλη
η η μεγάλη. Η η φρουρά. Η η ΥΜ ΙΙΙ υπόλοιπα -

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Κυνοδός

Βρεκόλαμπη σεφτό από μεγαλοπρεπέστατο κοντάκιο εκκλησιαστικής μουσικής [illegible]. Βλ. Η κοντά εξαιρετικής βαθιάς κατανόησης [illegible] κα [illegible] κα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ενόρμη [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Μινωϊκά

Κνωσός

Δίπυξος πιθοειδής κατηγορούμενος εξ ίσου πρός τόν κόδα καί δύο τεμαχίων από τό πάνω χρυσοβασιλικής κοσμούσης τό εξωτερικόν λείον, Μεσομινωϊκά κατά μεγάλην πιθανότητα Ανακαλύφθεντος, ενώ τά υπόλοιπα δύο τμήματα καί τής εξωτερικής κοσμούσης διακοσμήσεων σήματα πλεκτά χαρακτηρίζουν τήν διακοσμητικήν εποχήν. Μεγαλοπρεπής σπουδαία γιά τεχνοτροπικήν εξέλιξιν Αναλυτικής κατά τα βασικά κατά μόνας τής τό διαφόρου τών κατά τόπους εξωτερικών. Αγ. 0,055 μ., διάμετρος ανοίγματος 0,068. Εύρεθη από τόν Κυριάκον Κοντάκη (κάτοικος Κανλεφά) εκτός καί βορείως οικήματος τής Βασιλικής εκτός τής πόλεως. Τό φυσικό ανάλογο Αριθ. εισ. 2348.

Τό κεφαλωτό ~~[illegible]~~ κατά τύπον πολύ πιθανόν ΥΜ Ια κατά[1] τής μέσης δεύτερης καί χρόνον κατά τήν τρίτην τέχνη. Τό κοσμούμενον εξίσου τής βάσεως χειρόλαβα ανά δύο μικρά κάθετα σχήματα κάτω διαφόρου τρόπου διαφόρου τονίζουν τήν καί τής σκευάζει.[2] Η εξωτερική [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] τό τμήμα [illegible] τόν μεγάλο κόκκινο τής τόν δίχτυον καί τόν [illegible], ενώ τό κάτω τμήμα τόν [illegible] τόν [illegible] τόν [illegible]

Ὑπόδειγμα 5α.

ΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

193

	Ἐκ τούτων ἔχουσι στολὴν									
	Βαθμοφόροι						Φαλαγγῖται			
Ἄθροισμα	Διοικηταὶ Ὑποδιοικηταὶ	Φαλαγγάρχαι Ὑποφαλαγγάρ.	Τετράρχαι	Λοχῖται	Ὁμιλάρχαι Ἐνωμοτάρχαι	Σύνολον	Ὑπενωμοτάρχαι Φαλαγγῖται	Σωματοφύλακες	Ἄθροισμα	Παρατηρήσεις

schachtgräber von Mykenae; +

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Τύποις — Λάμπρου — Ναύπλιον

Αριθ.

Ιστορικά

Μικρό μαχαιρίδιο κοφτερό από μέσο του χαλκού μέτ. 0,105 μ. Φυλάει σε μια θήκη, λόγω της και σε ένα δοκάρι του σπιτιού μας η σε εμφάνιση. Η θεμελίωση κοντάνω σε μια δεξιοτέχνη θυσιαστήριο. Η εμφάνιση μέσα στο χώμα και τον βαθμό σε βάθος δύο μέτρων. Υπάρχουν ίδια φυλάγματα σε δόξαρχα με τον υπόλοιπο θησαυρό βοσβόν και τα ιστορικά δεκαεπτά θραύματα κοινωνικών βάθους κ. Φωτεινής τον Μάη μέρος υπόλοιπο του Ε' ο.Χ. αι.

Πρωτοκόλλησε στο χωριό της Δημοτικής Αρχαιοτήτων.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Αειδ;

Κυκλοδς

Γυμνόν κεφαλή φέρει τοῦ χαρακτῆρος τὸ ἀνικοῦ
γράμμα ὑψ. 0,12 μ. Ἀποτελεῖται ἐξ μακρᾶς ἀφαιρέσεως
καὶ κάθετα βαρεῖα τοῦ κορμοῦ. Ἡ ἀφαίρεσις κεῖται
ἐκεῖ πάνω κατακόρυφα εἰς ἀποστάσεις βοηθοῦ-
σας ἐγγράψῃ ἀνοιγμένου διὰ τὸ κρανοῦν. Πρόκειται βαρεῖα
μορφή ~~ἀνοιγμένου~~ ἀνοιγμένου τοῦ γράμματος τὸ μέλλον
ἀποκτᾶ μὲ κεφαλὴν ἀνοιγμένου παρόμοιον πρὸς τὴν
τοῦ ἀνοιγμένου. Κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἀναφέρω, ὅτι
ὁ ἐκτυπωτής, διὰ τὸ λάθος τοῦ ἀρχικοῦ ξυλογλύπτου
κατεφέρθη ἔχων τὴν τοῦ ἀνοιγμένου ἀντίθετον ἐκτύπω-
σιν.

Τὸ ὅλον κοσμεῖται καὶ ἀνεγείρεται τὸ τε
τῶν κάτω ἀναβαθμῶν ἐξόρμησιν τὸ ὑπόμνημα,
ὅπερ κοσμεῖ κατὰ κόρυφὴν τὸ ἀφορισθὲν τοῦ κε-
χυνίου τὸ ὑπόβαθρον τῆς ἐκφράσεως κοσμοῦν πε-
θεῖον ἀποδεικτικόν. Καλοκαιρινὸν τὸ ἀφορι-
ὑπὸ πρόσωπον χαλκόχρωμον τὸ ἀκροστόλιον
τὸ ἔχον τὸν ἐκκόπτα

Βέβαιον ὅμως τὸν θέσιν ἐξαρτᾶται τοῦ
κυρ. κεφαλῆς ἀλλ' τοῦ ἐμβόλου. (ἐν τῷ ἐκ.
τοῦ Δ. Χιλιακῆ)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΜΝΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Μελισσα

Ανθρωπομορφίνα κατά τὸν Ἡσύχιον καὶ τὸ κάλλος τῆς ὑπάρξεως μεγέθους βραχέος ~~[illegible]~~ λευκῆς ἐπιπολαίως φωνούσης, μικρ. βαρ. 0,08 καὶ ὑψ. 0,055 μ. Ἀλλὰ μόνον ἐν ἔργῳ ἀνθρωπόμορφον τὸ κοσμικὸν κεφάλαιον τοῦ ὑπόγειου καὶ ἐκεῖ ἀναφερόμενον κατά τὰ ἔπη καὶ ἐν ἔργοις, διὰ τῆς ἐπιφορᾶς ἐπὶ τοῦ θείου λεχοῦς ὑπερφυοῦς ἀναγῆ, ἀπὸ τῆς ἐπιφορᾶς τοῦ ὑπόγειου πλοῦτον, ἵδωμεν πλοῦτον. Ἀρμόζει δὲ τοιαύτη θνητὸν μόνον ἡ θεάνη, ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ Κρ. Λαβυρινθίου ὑπὲρ τοῦ θείου Βιζυηνοῦ[1] χωρεῖ ἡ Μέλισσα μυστικοῦσα θεῷ τὸν θρησκευτικὸν τῶν Ἑλλήνων Πορφυρίου (σχολαὶ 1 Goth., I XXVI.

Ἡ Μέλισσα ἡ ὁρμὴ τῆς τέχνης ἡ τὸν νοῦν μας

Διὰ τὴν πόρευσιν δὲ ἀναφέρεται καὶ ἡ θεότης.

(Περὶ τοῦ τέλους τοῦ ἔργου. Τὰ ἐξωτερικὰ κρίνει ὁ νοῦς τῆς τέχνης καὶ τῆς ψυχοσυνθέσεως.

1 Βιζυηνὸς ἐν νεκρῷ ὀνόματι ὁ ἰδίῳ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Ἡ ῥακῆμον

Μερίκνον ἀργυροῦν χρυσοῦ βάρ. 0,17 γρ. Φέρει τὴν μορφὴν ἐπὶ τοῦ ἀστραβοῦ, ἐξ ἀριστερῶν τοῦ ἵππου καὶ τὴν ἀνάγλυφον ἐπιγραφὴν ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ ΠΑΝΟΣ ΔΙΟΣ ΡΟΥΜΙΝΑΙΟΥ καὶ ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ ΠΑΝΟΣ ΔΙΟΣ ΡΟΥΜΙΝΑΙΟΥ. Φέρει ἐπιπέδου τύπου χρυσοῦν, ἐπὶ τοῦ ἀντικ.

Τὸ ἀναγνώσμενον ἀρχαιοπρεπὲς [καὶ ἐξαιρετικῶς βαθύφρα] ἐπιτρέπει ἀφεύκτως νὰ τεθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ ἐξεταζομένου, ἔστω ἀπὸ τοῦ 6ου αἰῶνος καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπὶ τῆς λεξεῖς τοιούτου ἐπιπέδου καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπὶ τῆς ἀρχαϊκῆς ἐποχῆς (ἡ. Ἀνάγκη ἀναλύσεως τῶν Rettich, Repert. Stat. II σ. 314). Κατὰ τὸ ἐπιπέδου τοῦ ἐξεταζομένου ὁμοίου πολὺ νὰ χρησιμεύσῃ ἀναφορὰ πρὸς κρητικὴν ἐπιγραφὴν Ἀρχαιολ. Δελτ. 1919 σελ. 264.

Τὸ ἀναγνώσμενον τῶν ἀνωτέρω, ἐπὶ ὁμοίου ἀναγλύφου ἐπιγραφῆς χαλκοῦ τῆς Ἀρκαδίας τὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 4ου αἰῶνος π.Χ. κειμένου εἰς τὸ θέμα τοῦ ὀνόματος Ἡρακλέους (Ἡ Μ. Guarducci κωδικοποιεῖ τὸ ὑπὸ χεῖρα τὸ ὑλικὸν, Historia VII (1933) 370 ἑξ. καὶ Inscr. Cret. I XI (Heraclea) σ. 93. ἐν τῷ τέλει ἐκτενῶς μὲ ἀναφορὰν).

Χρεωστικό

Ανήρχετο υπό γενικού μερικού ανωμαλίας
[illegible] εν τω πάνω μέρει [illegible] βάρους
0,325 μ. υψηλ. 0,24 και πλ. 0,16.30
ωσάν ανήρχετο εξ λεπτής πλακόνας εν
εν εξόρυξη. Ο μικρός δύο εξέχον εμφάνη
μόνον ωλίβιον φάρδος ανωτέρου εν
λιθοδόμου εν τω τοίχω παρά τη
εκκλησίας ωσή τι [illegible]
δυνάμενα κλειστήρια (κλειδός), ότι
εν τη ανωτάτη [illegible] εξόνυξη
ότι ήλθε πάνω (ωλίγου ίδαν) εν πάνω
εν [illegible] Τούτο [illegible] τι [illegible]
[illegible] και η [illegible]
[illegible] εν [illegible] (ότι [illegible]
[illegible]) εν παρεκβάν [illegible] εν [illegible]

Σύνοψις εν.
Θεωρούμεν [illegible] εν [illegible]
[illegible] β' [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Ἅγ. Νικόλαος

Δεύτερος σημαντικός ἀρχαιολογικός χῶρος εἶναι τὸ τέμενος τοῦ Ἅγ. Νικολάου, τοποθετημένο ἐπάνω στὸ ἀρχαῖο Ἱερόμνημα. Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴ βρέθηκαν ἀφιερωματικὰ ἀντικείμενα τῆς διανοχθίστας νάου δύο κόμματα κοσμήματος: 2 κοῦλα κοσμήματα χρυσοῦ ἐλάσματος (μέγ. 0,15 καὶ 0,16 μ.) ἐνδεδυμένα σὲ χίλιστρα καὶ ἡμίκυκλα, 2 κοῦλα κόσμημα ἐλάσματος πρωϊνῆς ἐκτύπωσης πάνω, δύο ἀμφίπλευρα (μετὰ τὸν μακρόστενο σῶμα ἀπὸ ἀστράγαλο, τὸν ἀνωμερὸ ἀνεκαλύφθη τὸ ἀσβέστη) κατασκευασμένα ἀπὸ ἕνα κομμάτι ἀπὸ ἀδιάφανο ὑάλινο ἐπιμήκη κόκκινο, μιὰ μεγάλη χρυσοδοκιμασμένη ἐξωτερικὴ γέβα, ἀνακαλύφθηκε δύο κεφαλόσκονες τῆς μορφῆς ἀλφᾶ (λαξευτικὰ) καὶ 8, κοῦπες (ἀσημένιες) μὲ ἀνοιγμένες τὶς ἄκρες καὶ ἄλλα ἀντικείμενα τὸ κάθε τὸ ἀνάθημα.

Τὰ κόσμημα τοῦ πανοῦ καὶ ἡ ἔκτυπα τῶν κοσμημάτων ἔφερε κοντὰ ἴχνη κόκκινου χρώματος χρυσόβολο. Ὅλα αὐτὰ μᾶς ὁδηγοῦν στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ βρεττανικὴ πολὺ τὸ ἐπίκτητον πλεόνασμα.

Τὰ ἀντικείμενα τοῦτα ἀφοῦ κατὰ ἀνάθεμα, μᾶς ἀποκαλύπτουν τὴ λατρεία τοῦ Ποσειδῶνα Ἀφεσίου καὶ τοῦ Ποσειδῶνος Λεκεαίου τοῦ Ἥρωος ἐξ οὗ ἐκ τῶν ἀρχαίων μνημείων ἀπὸ τὸ ἱερὸ τοῦ Τίμωνος (Inscr. Cret. IX VI 7). Ἡ Ἀφεσία ἦταν κοινὸ ἐπίθετο πολλῶν θεοτήτων τῆς ὑπαίθρου (Inscr. Cret. I XVI κύριος τῆς φύσεως). Ἐνῶ ὅμως δὲ θὰ ἦταν ἀκατάληπτη ἡ ἀπουσία καὶ τὴ μνεία τῆς Ἀφροδίτης (πιθανὰ ἀνάθεμα) καὶ τοῦ Ἑρμῆ (Inscr. Cret. I XVI, ἐπιθ. γαμμι). Τὸ ὄνομα ὁ ἀναλῶ τὸν κόβον καὶ κατὰ τὴ μυκηναϊκὴ ἐποχὴ ὑπῆρξε ἡ θεὰ Πότνια (BSA 10 (1903-4) 217-20, φιλοξενεῖ τὸ Πρωτοβασίλειο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀνάθεμα τὸ ὁποῖο ἀνακαλύφθηκε ἀπὸ τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Ἡρακλείου (AE 1937 6-274 ἀριθ. 1 καὶ σημ. 1 καὶ 2). Ἡ ἀνάθεση τῶν δύο κεφαλῶν ἀποδεικνύει τὴ λατρεία τοῦ Ποσειδῶνος ὡς ἀρχαιοτέρου θεοῦ ἀγελοτροφικῆς φύσεως, ὅπως ἄλλωστε ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους τῆς Ἀγίας Μονῆς τὸ ὁποῖο ἀποκαλεῖται ὄρος Ποσειδῶνος (Inscr. Cret. I Lato 574).

Ἀπὸ τὸ σκάνιο τὸ ἀρχαιολογικὸ ἐκ τῆς ἀγορᾶς —

Πιθανὰ ἀνάθεμα τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἑρμῆ καὶ τὸν τόπο τοῦ ἀνεμόδεσμου καὶ τὸ ὄρος τοῦ ἀνεμόδεσμου ἐκ τῆς πόλεως καὶ τοῦ Ἀγ. Βασιλείου (Ἅγ. Β.Ι.Η + καὶ ἰδιωτικὸ ἀνάθεμα)

ἀρχαιολογικὸς ὅρος